

Cerkveni posvet Oglej 2

Podatkovni list št. 1

»Nova evangelizacija« dežel severovzhoda

»Vselej bodite vsakomur pripravljeni odgovoriti, če vas vpraša za razlog upanja, ki je v vas.«
(1Pt 3,15)

»Dežele na severovzhodu Italije lahko pričujejo o bogati zgodovinski zapuščini polni vere, kulture in umetnosti. Krščanska izkušnja je izklesala prijazno, delavno, žilavo in složno ljudstvo; življensko moč vaših župnijskih skupnosti, živahnost združenj in odgovorno zavzetost pastoralnih delavcev. Izpostavimo lahko: odprtost nadnaravni razsežnosti življenja; splošni verski občutek velike večine prebivalstva; navezanost na verska izročila; prenovo uvajanja v krščanstvo; raznolikost načinov, s katerimi se izražajo vera, dejavna ljubezen in kultura; izražanje ljudske vernosti; občutek za vzajemnost in prostovoljno delo«. (Benedikt XVI., Govor, Oglej, 7.05.11)

»Sleherni kristjan mora postati pričevalec, pripravljen, da pogumno in veselo oznanja Kristusovo smrt in vstajenje. Znano mi je, da si zelo prizadevate, da bi spoznali vzgibe srca današnjega človeka, in da se trudite, da bi določili programske smernice za novo evangelizacijo, s pogledom na številne izzive sedanjega časa ter z razmislekom o bodočnosti regije. Z veseljem bom podpiral vaše delo in bom vsem vlival pogum, da bi zaupali v pastoralni program, ki so ga pripravili vaši pastirji«. (Benedikt XVI., Homilija, Mestre, 8.05.11]

Papež želi, da bi Cerkve v treh Benečijah (Triveneto) v okviru svojih zmogljivosti izvedle novo evangelizacijo, ki naj vključi celotno Božje ljudstvo in sleherno krščeno osebo, v sozvočju z apostolsko usmeritvijo, ki je označevala izročilo oglejske Cerkve:

1. Zavedati se moramo, da tudi krščeni potrebujejo novo oznanjevanje;
2. Veliko število krščenih živi tako, kot bi Boga ne bilo. Pri obredih gre velikokrat za ponavljanje ustaljenih navad, brez resničnega sprejemanja verskih vsebin;
3. Bog je izrinjen iz središča družbenega življenja, in posledično je iz njega izrinjen tudi človek;
4. Veliko je agnosticizma in irenizma v povezavi z verskim integralizmom ali etičnim relativizmom;
5. Apostolska skrb in služenje je vse prevečkrat pod vplivom poplitvenja, ki osenči nadnaravno razsežnost človeške osebe;
6. Površna miselnost, ki zagovarja enakost med vsemi religijami, razvodeni edinstvenost krščanskega razodetja;
7. Družina je največkrat prepustila drugim versko vzgojo otrok in opustila pot krščanskega izpopolnjevanja;
8. Velikokrat se tudi znotraj krščanske skupnosti kažejo težnje po sekularističnem dojemljanju vere;
9. Nedelja danes izgublja svoj prvotni pomen kot Gospodov dan.

V kakšnem odnosu je tržaška Cerkev s temi vprašanji in katere vidike naj bi osvojila?

- a. Ali se zavedamo, da se nova evangelizacija ne more omejiti le na »pastorale reševanja« tistih ljudi, ki so se oddaljili od Cerkve?
- b. Ali smo res pripravljeni sprejemati in živeti resnično spreobrnjenje na vseh ravneh (osebni, družinski, cerkveni in družbeni), da bo naša odločitev za življenje po veri očitna?
- c. Ali smo res pripravljeni na prenovo naših krščanskih skupnosti tako, da prisluhnemo Besedi, da se srečamo s Kristusom v zakramentih, še posebno v evharistiji in pri spovedi ter da prisluhnemo cerkvenemu nauku, da bomo »kvas in sol zemlje«?
- d. Ali znamo prepoznati tiste cerkvene dejavnike, ki jih vzbuja Sveti Duh in ki v občestvu s Cerkvijo predstavljajo zgled evangelizacijskega prizadevanja za današnji čas?
- e. Ali težita izobraževanje bodočih duhovnikov in splošno stalno krščansko izobraževanje resnično k temu, da bi služenje upodobili po Kristusovem zgledu, ki je Očetov misijonar in Pastir ranjenega človeštva?

- f. Ali ima molitev v družinah še svoje mesto in koliko so se zakonci pripravljene potruditi, da bi zakon bil vidno znamenje Kristusove ljubezni do Cerkve?
- g. Ali je v naših cerkvenih skupnostih očitno, da se v prvi vrsti zavzemamo za to, da bi po nas vsi spoznali Kristusa in bi ga pri nas tudi srečali?
- h. Ali se verniki laiki v naših skupnostih, združenjih in gibanjih res čutijo osebno poklicane, da svoje življenje oblikujejo v luči skupne poklicanosti k svetosti in istočasno tudi poklicane k oznanjevanju evangelija v krajih, kjer živijo in delajo (v tovarnah, v šolah, v prostem času, pri prostovoljnem delu, ipd.)?
- i. Ali se resnično zavedamo, da bo naša vera postala nerodovitna, če ne bomo nedelje usmerili k Bogu in k vsemu, kar kot verniki potrebujemo?